

LEEVI 1/2020

LEEVI on Madetojan musiikkilukion opiskelijoiden äidinkielen ja kirjallisuuden syventävällä *Toimitustyö*-kurssilla (Ä14) toimittama lehti. Lehteä alettiin julkaista vuonna 1982.

PL 45
Leevi Madetojan katu 1
90015 OULUN KAUPUNKI
puh. 050-3672236

Päätoimittaja Lisa Vallirinne

Toimitussihteeri Ella Jämsä

Toimittajat

Hanna-Leena Hildén

Matilda Koistinaho

Tuomas Launimaa

Lauri Paananen

Oskari Pajunpää

Elisa Palola

Roope Rautio

Miro Riikonen

Iida Salonurmi

Ida Turpeinen

Stella Vikstedt

Kansi Tuomas Launimaa

Ohjaava opettaja Kai Hissa

Sähköinen lehti

<http://www.ouka.fi/oulu/madetojan-musiikkilukio/leevi-lehti>

SISÄLLYS

PÄÄKIRJOITUS Karmiva kevät

lisa Vallirinne

REPORTAASI Taiteiden päivän taikaa

Oskari Pajunpää ja Miro Riikonen

KUVAREPORTAASI Taiteiden päivä

lisa Vallirinne

HAASTATTELU Kun mekon ompelee itse, se tuntuu omalta

Ella Jämsä

OPINTOMATKALLA Shaking up tech – tekniikan aloja ravistellaan, mutta tehdäänkö se tasa- arvon kustannuksella?

lisa Vallirinne

ELOKUVA-ARVOSTELU Parasite – vuoden paras elokuva?

Roope Rautio

PAKINA Abina

Lauri Paananen

RUNO Aika

lisa Vallirinne

Karmiva kevät

Kevät saapuu! Sen kuulee lintujen laulusta, sulavan lumen kohinasta ja abiturienttien naurunkiljunnasta lukiodensa ovien ulkopuolella: "Vapaus! Vapaus!" Niin, suurin osa meistä abeista päättää lukionsa tänä keväänä ja jatkaa elämäänsä kuka mihinkin suuntaan. Kevät on mahdollisuuksien, rakkauden ja uusien alkujen aikaa.

Kevät on valitettavasti myös stressin, tuskailun ja itsensä etsimisen aikaa. Erityisesti lähestyvät kirjoitukset saavat monet vajoamaan kirjaston hyllyjen väliin tai kotiin työpöydän ääreen läjäksi lukemaan, kun samaan aikaan linnut sirkuttavat ulkona ironisesti ja aurinko näyttää abiturienteille keskisormea: "Täällä ollaan, ettekä te pääse ulos nauttimaan!"

Moni hukkaa elämänsä tarkoituksen opiskelupaikkoja selatessaan. Kynnysehdot ja todistusvalinta, pääsykokeet ja erityisesti toistuva kysymys siitä, mitä haluaa elämällään seuraavaksi tehdä, aiheuttavat helposti ja näppärästi eksistentiaalisen kriisin. Vähemmästäkin unohtaa oman identiteettinsä ja saa kyseenalaistamaan koko tähänastisen elämänsä valinnat.

Kaiken tämän lisäksi lumi sulaa ulkona todellakin kohisten, ja kirjoitusahdistuksen kylkeen liittyy kaveriksi ilmastoahdistus. Huono omatunto autoilusta ja kierrättämisen puutteesta sekä vasta ostetusta uudesta paidasta

— jonka olisi voinut ostaa kirpputorilta — painaa niskaa, eivätkä vuorottelevat pakkaset ja lämpöiset aurinkopäivät auta asiaa.

Ne, joilla ei ole kirjoituksia, selviytyvät vieläkin — tai eivät selviydy — vanhojentanssien ja erityisesti vanhojen jatkojen traumaista tai ihan vaan lukion aloittamisen aiheuttamasta järkytyksestä. Ilmastokriisikin painaa abien lisäksi ihan kaikkia! Lähestyvät elämänvalinnat — jatko-opintoihin liittyvät tai jotkin muut — tuntuvat ratkaisevilta ja lopullisilta. Mitä jos en olekaan tyytyväinen päätöksiini ensi viikolla, ensi syksynä tai kymmenen vuoden päästä?

Jokainen meistä toivoo isojen ja pientenkin valintojen äärellä, että päätyisi omalta kannaltaan parhaaseen mahdolliseen ratkaisuun. Armottoman kevätauringon paistaessa paniikki iskee helposti mutta häviää yhtä helposti pitkän, pimeän talven jälkeen. Seuraava neuvo on tarkoitettu ihan kaikille, ei vain lukiolaisille: Ottakaa iisisti! Elämä jatkuu tämän kevään jälkeenkin, kävi niiden valintojen suhteen mitä tahansa. Ja onneksi kohta on kesä.

lisa Vallirinne

Taiteiden päivän taikaa

Oskari Pajunpää ja Miro Riikonen

Tämän kevään taiteiden päivässä kuultiin paljon erilaista musiikkia. Monipuolisen päivän käynnisti abien sävellystyöpajassa tehtyjen biisien julkistuskonsertti Pohjankartanon juhlasalissa. Tämän vuoden teemana oli rytmimi, minkä kyllä huomasi.

Kappaleita oli laidasta laitaan, rauhallisista balladeista aina saamenkieliseen metalliin saakka. Abien esitellessä luomuksiaan musiikkia alkoi kuulua ympäri Pohjista, kun konsertit pyörähtivät hiljalleen käyntiin myös Luentosalissa ja hieman myöhemmin aulan lavalla. Luentosalissa esiintyi päivän mittaan valtava määrä erilaisia klassisen musiikin kokoonpanoja, kuten hieman kokeellisempaa musiikkia leikkiuruilla esitettynä.

Aulan lavaa hallitsi Madiksen oma Big Band OYJO, joka soitti latinalais-amerikkalaista musiikkia ja jatsia. Kun OYJO oli saanut revittelystä tarpeekseen yhdelle päivälle, oli aikaa vielä muutamalle pienemmälle kevyen musiikin esitykselle.

Abien hämmästyttävän hienon konsertin jälkeen juhlasalissa kuultiin vielä monia bändejä pitkin päivää. Yleisön ei annettu päivän aikana tylsistyä, eikä osa saanut edes kuulla kaikkia haluamiaan esityksiä esitykset ilman teleportaatiota tai aikakonetta. Myös esiintyjät saivat juosta paikasta toi-

seen pää kolmantena jalkana.

Päivän loppupuolella yleisö ahtautui vielä luokkaan 301, jossa kuultiin lähinnä rauhallisempia hittejä, mutta myös hieman räväkämpää poppia. Luokka oli sen verran pienempi kuin muut esiintymispaikat, etteivät kaikki mahtuneet edes sisään.

Haastattelimme Taiteiden päivässä esiintynyttä sekä juontajana toiminutta Lauri Paanasta. Hän esitti taiteiden päivässä kaksi pianokappaletta, joista toinen oli hänen oma sävellyksensä ja toinen oli John Cagen aina yhtä suosittu ja kuuluisa 4'33". Lisäksi hän soitti koskettimia bändissä. "Välillä piti käydä itse soittamassa kesken juontamisen, niin kyllähän siinä sai itsensäkin juosta", Lauri kertoo. "Aikataulutus oli todella tarkkaa, koska halusin myös nähdä muiden opiskelijoiden esityksiä."

Lauri ajattelee Taiteiden päivän antavan muille ihmisille tilaisuuden tutustua musiikkilukiolaisten tekemiseen opiskelun ohella.

Kokonaisuudessaan Taiteiden päivä 2020 oli hyvin toteutettu ja laadukas musiikkilämymys, joka rakensi hyvää pohjaa alkavan vuosikymmenen taiteelle.

Taiteiden päivä

Kaikkien Madetojan musiikkilukion oppilaiden yhteinen lauantaikoulupäivä, jossa jokainen saa esiintyä omalla kokoonpanolla. Vuonna 2020 taiteiden päivässä kuultiin myös abien sävellystyöpajan konsertti.

HAASTATTELU

Kun mekon ompelee itse, se tuntuu omalta

Ella Jämsä

vyö, sankoja lyhennettiin ja nappeja ommeltiin uusille paikoille, jotta mekko istuisi paremmin. Kaiken tarkoituksena oli saada mekosta itselle sopiva ja omannäköinen.

Wanhojenpäivänä useimmat nuoret käyttivät paljon aikaansa muun muassa asun suunnitteluun, jotta päivä olisi mahdollisimman ainutlaatuinen. Tästä esimerkkinä on **Sara Leinonen**, joka muokkasi itse mekkonsa oman näköiseksi.

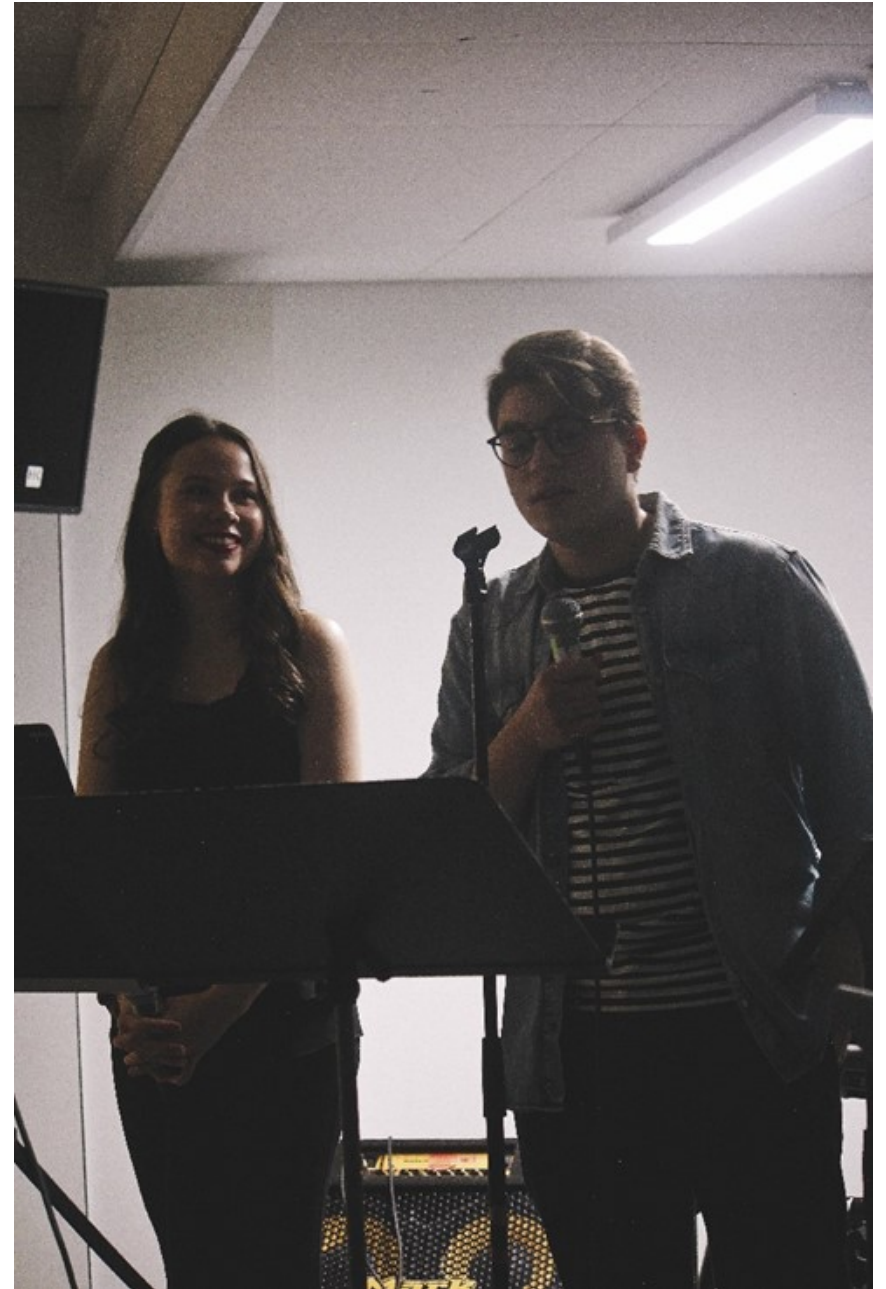
Sara Leinonen osti mekkonsa Zabellasta, joka on varmasti monille tuttu liike wanhojenpäivää varten. Hän kuitenkin teki mekkoonsa joitakin muutoksia. Mekkoon kaiken kaikkiaan ommeltiin koriste-

Sara Leinonen ei ole tehnyt paljoa ompelutöitä itse. Hänen tätinsä on käsityöopettaja ja auttoi ompelussa, mikä helpotti työn tekoa suuresti. Sara kertoo olevansa hyvin tyytyväinen tulokseen ja kokee, että sai wanhojenpäivänä erottua joukosta omalla tapaansa. Hän sanookin: "Pidin päivästä sen takia, että sai olla oma itsensä ja puku tuntui omalta, koska sai muokata sen sellaiseksi kuin halusi."

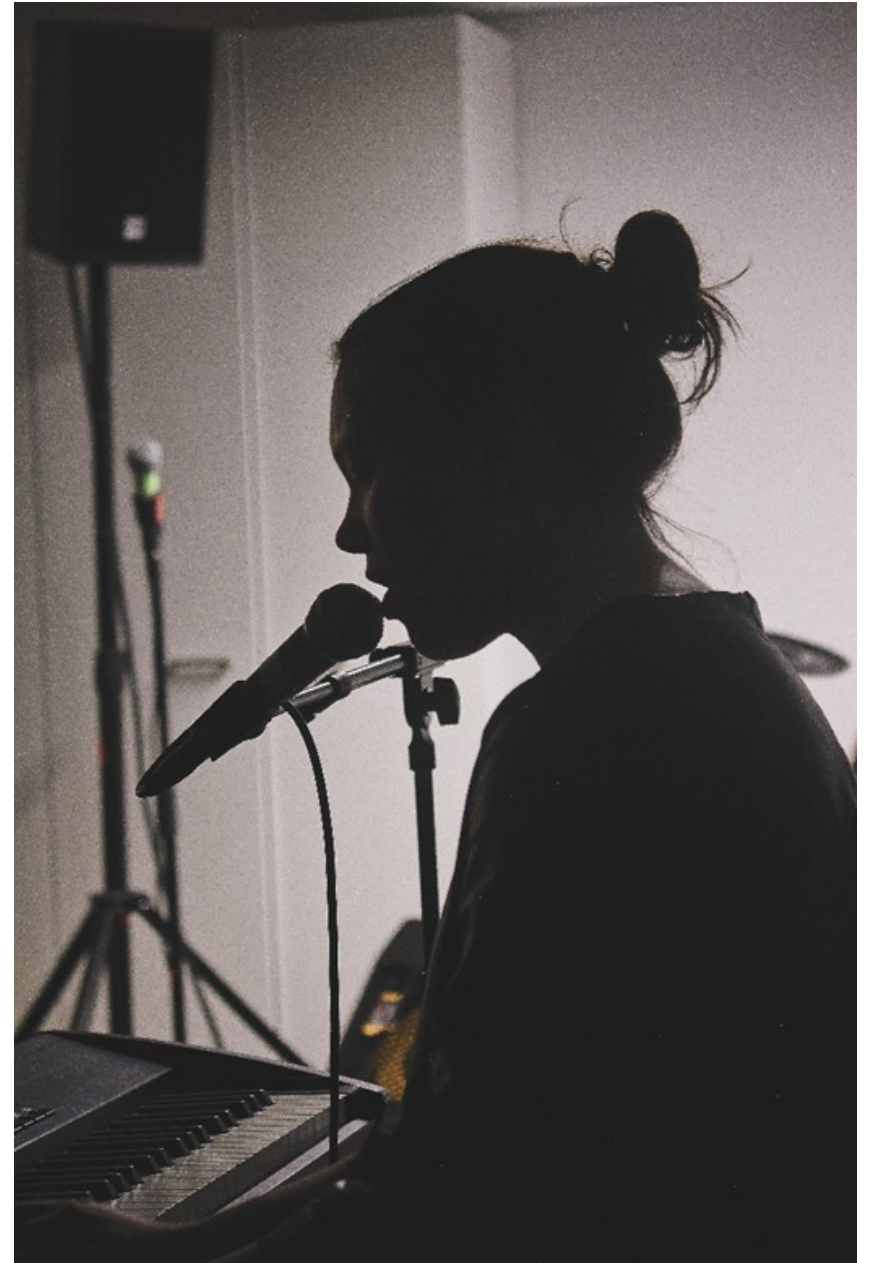
Taiteiden päivän esitteitä

Mirko Turunen ja Oona-Karita Isokoski – Ranskalaiset korot

Emma Ylitalo tulkitsevi Chopinia taidokkaasti.

Saimi Rätty piano-laulu-tunnelmissa

Lauluyhtye: Minttu Jämsä, Matias Sekiguchi, Juho Karvonen, Siiri Takala ja Jenni Lohva

Oulu Youth Jazz Orchestra eli Oyj

Noelle Leinonen

Erke Eriksen – Dástaleapmi

Erke Eriksenin sävellys

Reetta Savela - Kyllä tää tästä

Roope Forsberg - Kylmä tunne rinnassa

Hanna-Leena Hildén - Bussi nro 126

Stella Vikstedt - Laineet

Jimi Ahlroos sävellystyöpajalaisten kitaristina

Saara Kajula - Karhukainen

Reeta Pihlajaviita - Asemalla (solistina Annuukka Kauppi)

Juho Karvonen - Ylösnousu

Hilla Schroderus pianossa

Kitaroiden yhteispeliä juhlasalin konsertissa

Shaking up tech – tekniikan aloja ravistellaan, mutta tehdäänkö se tasa-arvon kustannuksella?

lisa Vallirinne 15.12.2019

Istun suuressa luentosalissa Aalto-yliopistolla. Olen matkustanut tänne aamun toisella lennolla, kaksi muuta Madetojan musiikkilukion opiskelijaa saapuivat tänne jo aiemmin junalla. En tunne ympäriltäni ketään, en edes tunnista kenenkään kasvopiirteitä. Suurella valkokankaalla lavan takana lukee sinisin, sähköin kirjaimin *Shaking Up Tech*. Tapahtuman pääpuhujana on **Linda Liukas**. Katson ympärilläni: kaikki ympärilläni istuvat katsojat ovat suunnilleen ikäisiäni tyttöjä.

Shaking Up Tech on tekniikan alan esittelytapahtuma, joka on suunnattu nimenomaan lukioikäisille tytöille. Kun kuulin tapahtumasta ensimmäisen kerran, ajattelin, että koko touhuhan on aivan hölynpölyä. On totta, että tekniikan ala on äärimmäisen miesvaltainen, mutta eihän lääketieteeseenkään järjestetä tutustumiskierroksia pelkästään lukioikäisille pojille. On syrjivää ja epäreilua, että tällainen tapahtuma on ylipäättään järjestetty. Miksi sitten olen täällä?

Teollistumisen jälkeen koko ihmisten rakentama maailma on perustunut kasvutalouteen. Siihen liittyy olennaisena osana tekniikan kehittyminen tasaiseen tahtiin. Jos tahti hidastuu, muunkin yhteiskunnan muutos hidastuu. **Pauliina Grönholm** kirjoittaa Helsingin Sanomissa uutisessaan ”Naisia tarvitaan lisää teknologia-alalle, sanoo asiantuntija – Miten heitä voisi houkutella alalle?”, että tällä hetkellä tekniikan alalla työskentelevis-

tä naisia on vain noin 20 prosenttia, vaikka tyttöjen menestys matemaattisissa aineissa ja luonnontieteissä on jopa poikia vakuuttavampaa.

Shaking Up Tech ei ole ainoa tekniikan alaa naisille markkinoiva tapahtuma. Norjassa tällaisia tapahtumia on järjestetty hyvällä menestyksellä jo aiemmin, ja nykyään ne ovat Suomessakin arkipäivää. Pauliina Grönholmin uutisen mukaan Norjassa naisten osuus tekniikan aloilla onkin kasvanut pitkäjänteisen mainostamisen seurauksena. Monta myyttiä onkin murrettu tekniikan opiskelusta minun osaltani jo yhden tapahtuman jälkeen, esimerkiksi se, ettei tarvitse olla ”nörtti” tai mies hakeutuakseen tekniikan opintoihin.

Tapahtuma jatkuu työpajoilla, joihin on ilmoittauduttu etukäteen netissä. Se, jonne olen nyt menossa, on nimeltään ”astroinformatiikka ja magnetismi”. Kävelen tummahiuksisen tytön vieressä, kun meidät ohjataan toiseen rakennukseen. Esittäydymme ja vaihdamme muutaman sanan tekniikasta uravalintana. Niin, minäkin olen ajatellut hakeutua opiskelemaan tekniikkaa. Niin, onhan se hieman erilainen valinta. Ei, en osaa koodata, eikä varmaan lääketieteellisessäkään tarvitse osata suorittaa aivoleikkausta ennen opintojen alkua. Kyllä, lähes kaikki naispuoliset ikätoverini aikovat pyrkiä lääketieteen opintoihin.

Kihisen innosta koko työpisteen ajan. Saan tietää, miten auringonpilkut muodostavat pitkällä aikavälillä perhosmaisena kuvion. Kuulen, kuinka Maan magneettikenttä ja otsonikerros suojaavat meitä aurinkotuulelta. Ymmärrän monta uutta asiaa magnetismista. Tutustun ainakin neljään uuteen ihmiseen. Suunnittelen tummahiuksisen tytön kanssa ehdotusta NASA:lle siitä, miten avaruusaluukset voitaisiin suojata keinotekoisilla magneettikentillä aurinkotuulelta. Lisäksi saan kesätyötarjouksen revontulitutkijalta.

Tapahtuma jatkuu opiskelualojen esittäytymisellä. Käyn muutaman kiinnostavan keskustelun eri alojen esittelijöiden kanssa, mutta en löydä mitään, mikä kiinnostaisi minua yhtä paljon kuin työpaja. Syön ja mietin tasa-arvokysymyksiä. On turhauttavaa tietää, että maailma ei ole samanlainen paikka ihmisille sukupuoleen katsomatta. Suomi on yksi parhaista paikoista elää naisena; täällä esimerkiksi lainsäädäntö ei rajoita naisia tekemästä samoja asioita kuin miehetkin.

On tosiasia, että teollisuuteen tarvitaan tekniikan alan osaajia, erityisesti naisia. *Shaking Up Tech* on kuitenkin miehiä syrjivä tapahtuma. Onko oikein, että tasa-arvoa edistämään luodaan tapahtuma, joka hetkellisesti vähentää tasa-arvoa? Jos tapahtumasta oikeasti on hyötyä esimerkiksi Suomen teollisuudelle, mielestäni tapahtuma on hyväksyttävä. Samalla tavoin valehteleminenkin on oikein, jos se edistää kaikkien hyvinvointia pitkällä aikavälillä.

Joudun lähtemään messukeskuksesta lentokentälle jo ennen tapahtuman loppua. Lentokenttäjunassa ja lentokoneessa yksin matkustaessani mietin, kuinka yllestä on voida matkustaa yksin naisena; monessa maassa se

on vähintäänkin vaarallista. Vaikka Suomessakin, tasa-arvon luvatussa maassa, on vielä hiomista, olen silti ylpeä maastani matkalla kotiin. Meillä epäkohdat korjataan ennen kuin ne äityvät tulehtuneiksi avohaavoiksi! Toisaalta pelkästään naisille suunnattu tapahtuma tuntuu yliampovalta.

Tulevaisuus on meille kaikille suuri tuntematon. *Shaking Up Tech* muiden joukossa koittaa antaa toisenlaisen näkökulman meille nuorille naisille siihen, mihin suuntaan ponnistamme elämässämme. Olen iloinen, että sain olla mukana luomassa tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa, vaikka keinot siihen eivät olleet juuri ne, joilla itse olisin välttämättä lähtenyt asiaa lähestymään. Ja toden totta, huomaan jo kotona, että ajattelen tekniikan opiskelusta paljon positiivisemmin kuin aiemmin.

Parasite – vuoden paras elokuva?

Roope Rautio

Voi hyvä luoja... se on ainoa tapa, jolla voisi kuvailla tätä elokuvaa.

Loistava käsikirjoitus

Oscar-palkittu käsikirjoitus on yksi ehdottomasti vuoden parhaimpia. Harvat käsikirjoittajat pystyvät sekoittamaan komedian ja vakavan draaman toisiinsa järkevällä tavalla. Hahmot ovat uskomattoman hyvin kirjoitettu, jokaisesta hahmosta löytää puolia, joihin voi itse samaistua. Tarina on ehdottomasti yksi uniikkeimmista ikinä. Ainoa käsikirjoituksen ongelma on loppua edeltävä jakso. Lopussa ei ole rehellisesti sanoen hirveästi ongelmia, se oli täydellinen tapa lopettaa loistava elokuva, mutta loppuun johtava jakso oli ehkä hieman... merkitsemätön, mutta sen ansiosta **Bong Joon-ho** ja pystyi luomaan hieman "reincorporationia".

Loistavat roolisuoritukset

Näyttelemineen on ehdottomasti yksi parhaimpia puolia tässä elokuvassa, ja on erittäin kyseenalaistettavaa, ettei kukaan näyttelijöistä saanut Oscar

-ehdokkuutta, mikä on valitettavasti erittäin yleinen puoli moniroolisissa elokuvissa. Kaikki näyttelijät vetävät vuoden parhaimpia roolisuorituksia, jotka jäävät vain hippusen verran *Lighthousen* alapuolelle. Erityisesti **Bong Joon-hon** perinteinen näyttelijä, **Kang-ho Song**, tekee elokuvassa ehdottomasti elämänsä yhden parhaimmista roolisuorituksistaan, joka on jopa parempi kuin *The Hostissa*.

Täydellinen tunnelma

Tunnelma on erittäin suuri osa kokonaisuutta, joka luo *Parasiten*. Tunnelma ei ole koskaan liian tumma, jolloin se tuhoaisi koomisen kohtauksen, eikä myöskään liian heppoisa, jolloin se veisi pois elokuvasta, tämä kaikki **Bong Joon-hon** ansiosta. **Bong Joon-ho** mahdollisti kaiken tämän luomalla erittäin aidot hahmot ja ohjaamalla näyttelijät suorittamaan roolinsa niin täydellisesti kuin mahdollista. Tätä auttavat myös lavasteet, joiden aitous ja luonnollisuus tekevät kaikesta aidonlaista.

Musiikki

Ainoa ongelma elokuvassa on kuitenkin madislaisille tärkeä musiikki. Musiikki on suurimmaksi osaksi erittäin... tylsää. Se ei ole eepistä eikä myöskään ole niin hyvää, että sitä kuuntelisi Spotifyssa. Musiikissa ei ole vain niin sanottua persoonallisuutta. Musiikki kuitenkin sopi elokuvaan erittäin täydellisesti luoden jokaiselle kohtaukselle oman tunnelman.

Johtopäätökset

Kokonaisuudessa tämä on ehdottomasti yksi vuoden 2019 parhaimpia elokuvia. Elokuva ei ole aivan täydellinen tietenkään, mutta 10 miljoonan euron pienellä budjetilla tämä on yksi suurimpia saavutuksia rahan nähden. 10 miljoonaa ei ole pieni budjetti, kun ajatellaan Suomen elokuva-alaa tai *Moonlightin* budjettia, mutta tämän saavuttamiseen 10 miljoonaa on erittäin pieni summa. Ilman juonenpaljastuksia elokuvasta ei ole kovinkaan paljoa puhuttavaa, mutta kannattaa vain katsoa se ilman trailereita ja ilman mitään tietoja. Et tule missään nimessä pettymään. Jos tulet pettymään, niin voit valittaa henkilökohtaisesti — ei oikeasti.

Oscar-menestys

Parasite sai ansaitut neljä Oscaria, parhaimman elokuvan, vieraskielisen elokuvan, ohjauksen ja alkuperäisen käsikirjoituksen palkinnot. Edellisen kerran kun ohjaaja voitti kolme pääpalkintoa, **Alejandro Iñárritu** (paras elokuva, paras ohjaus, paras alkuperäinen käsikirjoitus Oscar-palkinnot vuonna 2015) teki elokuvia eikä juuri kukaan mainstream-elokuvien katsoja edes ollut kuullut nimeä **Bong Joon-ho**. Onneksi ajat muuttuvat, Oscarit muuttuvat ja miljoonia tipahti **Bong Joon-hon** tilille.

Abina

Lauri Paananen

Nyt käsittelemme haikeita ja hämmentäviä aikoja. **Abit** on potkittu pellolle koulustamme, lukuun ottamatta niitä henkilöitä, jotka ovat jääneet ~~perheillemään~~ opiskelemaan vielä yhdeksi vuodeksi. Abit ovat vielä kovin kiinni Madiksen hengessä ja koukussa Oulu-opiston 80-snt kahviin, että kyllä he täällä silti vielä pyörivät.

Virallisesti heillä on alkanut lukuloma ja he voivat aloittaa lukemisen yo-kokeita varten. Siis heti kun he ovat selvinneet abiristeilystä sekä fyysisesti että henkisesti. Tällä välin nykyiset kakkoset ovat merkinneet reviirinsä koululla uudestaan mahdollisimman perinteisesti tanssimalla. Ökötkin ovat onnistuneesti selvinneet hulinaviikoista traumatisoituneina.

Käsite *lukuloma* on hämmentävä, sillä monet abit ymmärtävät sen helposti väärin. Jotkut tajuavat "luku"-osan ja toiset ymmärtävät "loma"-puolen. Kaikki ovat kuitenkin yhtä mieltä siitä, että noin kuukauden päästä he kohtaavat saman vastustajan, jonka kanssa he ovat tuskaileet jo pari vuotta: Abitti-tikun. Koululla liikkuu myös täysin perättömiä huhuja siitä, että abit olisivat valmistautuneet paremmin kohtaamaan Abittitikun kuin itse yo-kokeen.

Kaikenlaisia järjettömiä ja epätavallisia asioita, kuten opiskelua, on alettu harjoittaa pitkästä ajasta abien keskuudessa. Vaikka suurin osa katsoo Netflixiä ja tuskailee enemmän sarjan loppumisesta kuin kirjoituksista, on silti joitakuista abeja liittynyt mukaan tähän uuteen villitykseen. Jotkut ovat yrittäneet vaihtaa sarjamaratonin Matikkamatsku-maratoniin tuloksetta. Yliabit muistelevat itse niitä hetkiä, jolloin syntyi monta tuijotuskilpailua matikankirjan kanssa.

Meidän tehtävänämme näinä vaikeina aikoina on toivottaa abeille hyviä "luku" hetkiä ja paljon voimia nousta ja kävellä jääkaapille asti. Kaikilla abiturienteillahan on vain yksi päivä estämässä lakin saamista. Päivä, jolloin jokaisen abiturientin polvet tutisevat ja alusvaatteiden myynti nousee räjähdysmäisesti. Päivä, jolloin Abitin äänimerkki kaikuu heille liikuntasalissa viimeisen kerran.

"May the MAOL be with you".

Aika

Odotus.

Istun tässä salissa

ympärilläni vain samanlaisten turvalliset

äänät

Odotamme lähtölaskennan alkua

sillä sen loppu määrää tulevaisuutemme

jokaisella meistä erilaisen

Vaikka lähtisimme

niinkuin varmasti lähdemmekin

kuin omille teilleen

olemme yhdessä juuri tässä ja nyt.

Odotamme innolla, kauhulla

lapsuuden loppua

ja tuntemattoman alkua

Lisa Vallirinne